

Advent, temps d'esperança

L'Advent és un temps de preparació per a la solemnitat del Nadal. En ella recordem la primera vinguda del Fill de Déu al món, a Betlem, i a la vegada, per aquest joiós record, renovem la nostra fe en la seva segona i definitiva vinguda que tindrà lloc a la fi dels temps. Per aquests dos motius l'Advent és també un temps d'expectació pietosa i joiosa (cf. *Calendari Romà*, n. 39).

Les quatre setmanes de l'Advent són un temps propici per a renovar la nostra esperança en Jesucrist, el nostre Salvador, que vingué en la humilitat de la nostra carn, que es troba present i ve a nosaltres de múltiples maneres, i vindrà de nou amb gran poder com a “Senyor de la Història i Jutge universal”.

L'esperança és una qualitat pròpia de l'ésser humà. Durant la nostra peregrinació per aquest món, vivim plens d'esperances, tanmateix els béns materials que podem aconseguir són béns peribles i no poden satisfer l'ànsia d'immortalitat i felicitat que habiten en el nostre cor.

L'amor de Déu, manifestat en el seu pla de salvació, ha dilatat l'horitzó de l'esperança humana i la comunió de vida amb el Déu “viu i vertader” (1Tes. 1,9) s'ha convertit en la meta final d'aquells que creuen en Ell i el cerquen de tot cor.

Esperar en Déu és tenir fe en Aquell que mereix tot crèdit, perquè Ell és “el qui és” (cf. Ex. 3,14). És l'únic Senyor, el Déu clement i misericordiós (Cf. Dt. 7,9). Ell és fidel i totes les promeses que va fer als nostres pares, les ha complert tot enviant el seu únic Fill perquè el món se salvi per Ell (cf. Jn. 3, 16-17).

En creure en Jesucrist, el cristià espera en tot allò que serveix per a la seva fi última. És per això que l'esperança cristiana és “la millor esperança”.

Aquesta dóna sentit a la vida del creient i el porta a esperar la felicitat eterna prop de Déu.

L'Església, en aquest temps d'Advent, ens convida a l'oració i a la conversió personal perquè, plens d'alegria, puguem celebrar el naixement de Jesús, el nostre Salvador. També ens recorda que hem de romandre vigilants esperant la seva última vinguda en la qual “apareixerà revestit de poder i de glòria”.

Quan va néixer Jesús?

Dels relats bíblics sobre el naixement de Jesús tan sols podem deduir, de forma aproximada, l'any en què va esdevenir, però no pas el dia. L'elecció del dia 25 de desembre, com a data del seu naixement, remunta al segle IV.

En aquella època es celebrava a Roma, del dia 22 al 25 de desembre, la festa pagana del solstici d'hivern. El dia 25 era el “*dies natalis solis invicti*” (dia del naixement del sol invicte). En aquest dia es recordava la victòria de la llum sobre la nit, la més llarga de l'any. Aquesta festivitat era molt popular i en ella abundaven els tiberis, les borratxeres i tota mena d'immoralitats.

L'Església va procurar allunyar els seus fidels d'aquestes celebracions paganes. És per això que va elegir el dia 25 de desembre per a celebrar el “naixement de Jesús” en lloc del “naixement del sol”, perquè Jesús és el veritable “sol de justícia”, de qui parla el profeta Malaquies (cf. Mal. 4,2), i també la “llum del món” que venç les tenebres (cf. Jn. 1,4ss).

Més endavant, en el segle VI, el monjo Dionís l'Exigu, d'acord amb el papa Joan I, pensà substituir el calendari romà, també conegut com “calendari julià”, (en honor a Juli Cèsar, que comptava els anys prenent com a referència la

fundació de Roma) per un calendari cristià que tingués com a origen el naixement de Jesucrist. Aquesta idea tingué un bon acolliment. Dionís, com a fruit de les seves recerques, va arribar a la conclusió que Jesús va néixer l'any 753 de la fundació de Roma. Tanmateix no va tenir present algunes dades i va cometre diversos errors, perquè el naixement de Jesús va esdevenir 4 ó 5 anys abans del que Dionís havia calculat. Des de Dionís, el naixement de Jesús va ser pres com a referència en el món cristià per a comptar els anys.

L'any 1582 el Papa Gregori XIII va fer un reajustament per tal de corregir un desfasament del calendari julià i va suprimir-ne 10 dies. El nou calendari va començar a dir-se “gregorià”. Actualment és el més usat al món.

Origen del pessebre

La representació del primer “pessebre vivent” data de l'any 1223 i és atribuït a sant Francesc d'Assis, a Itàlia. Diu la tradició que uns quinze dies abans de Nadal sant Francesc tingué la idea de fer homenatge a Jesús i explicar al poble senzill el misteri admirable del seu naixement en la pobresa i la humilitat de Betlem.

La nit de Nadal, en una cova propera al poble de Greccio, sant Francesc feu preparar un pessebre amb fenc o farratge i va fer portar un bou i una mula. Tot seguit, un sacerdot celebrà la santa Missa. El Pobressó d'Assis va ajudar com diaca i, ple de fe i amor, va predicar sobre el naixement del Redemptor.

La gent dels voltants va participar a la festa amb molta alegria. Aquella nit beneïda s'omplí de lloances i cànctics en honor del Nen-Déu. La representació del primer pessebre vivent fou tot un èxit. Ben aviat aquesta idea es va difondre per tot el món.

La corona d'Advent

El seu origen el trobem en els pobles germànics del nord d'Europa. En ells existia la tradició de fer corones de branques verdes amb ciris encesos per a pregar al “déu sol” que tornés amb la seva llum i escalf durant l'hivern.

Al segle XVI es va començar a usar a Alemanya amb un sentit cristià. La corona amb la seva forma circular simbolitza la unitat i l'eternitat de Déu, sense principi ni fi. Les branques verdes signifiquen l'esperança i la vida. La cinta enrotllada significa l'amor de Déu que ens embolcalla. Els quatre ciris representen les quatre setmanes de l'Advent i s'encén un cada diumenge per tal de recordar les grans etapes de la història de la salvació fins arribar a Jesucrist, llum del món que venç les tenebres del pecat i de la mort.

La corona d'Advent ens prepara a la solemnitat de Nadal i és símbol d'esperança, perquè el Fill de Déu s'ha fet home per nosaltres i per la nostra salvació.

L'arbre de Nadal

Té el seu origen en els pobles celtas de l'Europa central, els quals feien ús d'arbres per tal de representar els seus déus. En el solstici d'hivern, en torn al temps de Nadal, per tal de celebrar el naixement de Frey, “déu del sol i la fertilitat”, adornaven un roure que era dit “Diví Idrasil” (Arbre de l'Univers), encenien torxes i ballaven al voltant.

Segons la llegenda, entre els anys 680 i 754, sant Bonifaci, evangelitzador d'Alemanya, va agafar una destrat i, davant la mirada atònita dels nadius, va tallar un roure que estava consagrat a Thor (“déu del tro” en la mitologia nòrdica, sent la seva arma un martell). En haver llegit un passatge de l'Evangelí, en el seu lloc va plantar un avet i el va adornar amb pomes (en record del

pecat original i les temptacions) i ciris (en representació de la llum de Jesucrist). Amb l'avenç de l'evangelització, la idea de fer ús de l'avet per tal de celebrar el naixement de Crist es va consolidar i les pomes i els ciris es transformaren en altres objectes decoratius.

El primer arbre de Nadal, tal com el coneixem, va aparèixer a Alemanya l'any 1605 i tot seguit va passar a altres països d'Europa i del món. Normalment és un avet i en la seva decoració se sol fer ús de diversos objectes: una estrella, per a recordar l'estel que va guiar els Reis Mags fins a Betlem; esferes, per a simbolitzar els dons de Déu; llaços, per a tenir present la nostra unió amb les persones estimades; i llums, per a representar la llum de Crist.

Decàleg nadalenc

- Si tens tristesa, alegra't!
El Nadal és goig.
- Si tens amics, cerca'ls!
El Nadal és encontre.
- Si tens supèrbia, enterra-la!
El Nadal és humilitat.
- Si tens pecats, converteix-te!
El Nadal és gràcia.
- Si tens errors, reflexiona!
El Nadal és veritat.
- Si tens enemics, reconcilia't!
El Nadal és pau.
- Si tens pobres al teu costat, ajuda'ls!
El Nadal és do.
- Si tens deutes, paga'ls!
El Nadal és justícia.
- Si tens tenebres, encén la teva llàntia!
El Nadal és llum.
- Si tens odi, oblida'!
El Nadal és amor.

Advent-Nadal

**“I el Verb es féu carn i habità
entre nosaltres”
(Joan 1,14)**